अगस्त्यो मैत्रावरुणिः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

यद्ध स्या तं इन्द्र श्रुष्टिरस्ति ययां बुभूथं जरितुभ्यं ऊती।

मा नः कामं महयन्तुमा ध्रिवश्वां ते अश्यां पर्यापं आयोः॥ १.१७८.०१

इन्द्र- ईश्वर । या । ते- तव । श्रुष्टिः- श्रुतिः । अस्ति- भवति । यया- यया श्रुत्या । जिरतृभ्यः- स्तोतृभ्यः । ऊती- रक्षाये । बभूथ- भविस तया । नः- अस्माकम् । महयन्तम् । कामम्- एषणम् । मा धक्- मा दह । आयोः- आयुषो मनुष्यस्य वा । ते- तव संबन्धिनीः । विश्वा आपः- मूलशक्तिधाराः । अश्याम्- अनुभवेयम् ॥१ ॥

न घा राजेन्द्र आ देभन्नो या नु स्वसारा कृणवेन्त योनौ।

आपश्चिदस्मै सुतुको अवेषुन्गमेन इन्द्रेः सुख्या वर्यश्च॥ १.१७८.०२

या- यानि । स्वसारा- स्वयंसरणशीले अहोरात्रे । योनौ- स्वसदने व्योमिन । कृणवन्त- कुर्वन्ति तानि । राजा- नृपः । इन्द्रः । नः- अस्माकं कर्माणि । न आ दभत्- न अभितो हिंस्यात् । अस्मै- इन्द्रार्थम् । सुतुकाः- शोभनबलहेतवः । आपः- मूलशिक्तिधाराः । अवेषन्- व्याप्नुवन्ति । इन्द्रः- परमेश्वरः । सख्या- सख्यम् । वयश्च- अन्नञ्च । नः- अस्मदर्थम् । गमत्- गमयतु ॥२॥

जेता नृभिरिन्द्रः पृत्सु श्रूरः श्रोता हवं नार्धमानस्य कारोः।

प्रभेर्ता रथं दाशुषं उपाक उद्यन्ता गिरो यदि च त्मना भूत्॥ १.१७८.०३

WEBOLIM

नृभिः- वीरैः। शूरः- समर्थः। इन्द्रः- ईशनशीलः। पृत्सु- युद्धेषु। जेता- जयशीलः। नाधमानस्य- याचमानस्य। कारोः- साधकस्य। हवम्- आह्वानस्य। श्रोता- श्रवणकर्ता। यदि- यदा। त्मना- आत्मना। गिरः- मन्त्रस्य। उद्यन्ता- उच्छ्रियता। भूत्- भवेत्। तदा। दाशुषः- दातुः। उपाके- समीपे। रथम्- स्ववाहनम्। प्रभर्ता- प्रभरतीन्द्रः॥३॥

प्वा नृभिरिन्द्रः सुश्रवस्या प्रेखादः पृक्षो अभि मित्रिणौ भूत्।

समर्य इषः स्तवते विवाचि सत्राक्रो यजमानस्य शंसः॥ १.१७८.०४

एव- एवम्। नृभिः- नेतृभिर्मरुद्भिः। इन्द्रः- ईशनशीलः। सुश्रवस्या- शोभनश्रुतिमिच्छन्। प्रखादः- प्रकर्षभोगः। मित्रिणः- स्वप्रेमिणः। पृक्षः- हव्यम्। अभि- अभिलक्ष्य। भूत्- अभवत्। विवाचि- विविधवाग्वैभवयुक्ते। समर्थे- मर्त्यसमूहे। सन्नाकरः- पुरुषार्थसाधकः। यजमानस्य शंसः- उपासकस्य शंसक इन्द्रः। इषः- सत्सङ्कल्पान्। स्तवते- स्तौति॥४॥

त्वया व्यं मधवन्निन्द्र शत्रूनिभ ष्याम महतो मन्यमानान्।

त्वं त्राता त्वमुं नो वृधे भूर्विद्यामेषं वृजनं जीरदीनुम्॥ १.१७८.०५

मघवन्- सम्पद्धन् । इन्द्र- ईश्वर । त्वया- भवता । वयम् । महतो मन्यमानान्- वयमेव महात्मान इति मन्यमानानहङ्कारिणः । शत्रून्- रिपून् । अभि स्याम- जयेम । त्वम् । त्राता- रक्षकः । त्वम् । नः- अस्माकम् । वृधे- वृद्धये । भूः- भवसि ॥५॥

WEBOLIM